

heder) paa hvilken de engelske Kvinder støtter dem endnu. — Det gærede i Sindene! Tale om en stor Kvindebevægelse, en aaben Fremgang, var der imidlertid ikke. Først John Stuart Mills manende Ord formaaede at bringe Liv i Bevægelsen. Hans Ændringsforslag om at give Kvinderne Valgret, som han stillede i Parlamentet i 1867, vakte Opsigt hele Landet over. Det blev forkastet med 194 Stemmer imod 81, men siden den Tid er Spørgsmaalet aldrig døet hen og har havt Fremgang Aar for Aar. Den 3. Februar 1897 vedtog Underhuset ved 2den Behandling Kvindernes Stemmeret med 288 Stemmer imod 157.

Og fra 1867 daterer ogsaa Kvindeforeningers mere frejdige Fremvækst sig. Kvinden tog selv fat paa alle Omraader og arbejdede med en Energi og Udholdenhed, som sikrede hende Agtelse og Tilhængere ogsaa blandt Mændene. Hun udnyttede de faa Rettigheder, hun havde, til det yderste og viste sig som Mandens værdifulde Medhjælp i hans Arbejde.

I 1869 fik Kvinden Stemmeret i By- og Sogneraad, 1870 i Skolesager og lidt senere i Fattigvæsenet. I 1875 blev en Kvinde for første Gang valgt ind i Fattigvæsenets Bestyrelse som „Poor Law Guardian“ i South Kensington. Nu er der omtrent 1000 i England og Wales alene. I 1882 fik den gifte Kvinde samme Ret over sin medbragte Ejendom som før sit Ægteskab. — Ogsaa i Prostitutionssager har Kvinden udført et betydeligt Arbejde i sikker Erkendelse af, at dette Spørgsmaal vedrører hende i første Række, at det kun kan blive løst naar hun optræder som en Magt, hvis Villie kan tiltvinge sig Agtelse, og som maa respekteres. Kort sagt, hun har erkendt, at Sædelighedsspørgsmaalet er Kvindesagens Alpha og Omega. At den „Contagious Diseases Act“ (Lov fra 1866 som ordnede og regulerede Utugt som Erhverv), blev tilbagekaldt i 1886, skyldtes for en stor Del Energien hos de engelske Kvinder, som med Mrs. Josephine Butler i Spidsen arbejdede utrættelig i dette Øjemed.

Og hvori ligger det, spørger man uvilkaarligt, at Englands Kvinder have opnaaet saa meget, at de som Helhed ere skredet frem i deres Udvikling til en Højde, som indtil Dato kun Enkelte naa herovre?

Meget ligger i hele Landets sociale Udvikling, men fremfor alt er det i Kvindens eget ihærdige Arbejde, hendes Mod og Offervillighed, hendes Concentration og hendes *Sammenarbejde*, som tager Sigte paa det virkelig store i Sagen og er beredt til at kaste alle smaalige Foreningsinteresser til Side for at opnaa det Væsentlige, at man maa søge Grunden til